

for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), idet jeg der ganſke kan holde mig til, hvad den ærede Ordfører ſagde. Jeg har megen Tilbøjelighed til at give enhver ſaadan Lovbeſtemmelse en ſaa human Fortolkning ſom muligt; men jeg kunde ikke gøre det her, da der ſtaaer i Loven af 30te Marts 1892 § 20: „Til Afvikling af de beſtaaende Skolers Forhold, ſom ikke ſaa Godkendelse efter denne Lov, kan der ved Finansloven ydes Tilſtud.“ Jeg kan ikke fortolke Beſtemmelsen ſaaledes, at en blot Forberedelsesskole, alſaa en Skole, ſom ikke er godkendt, ogſaa ſkulde kunne komme i Betragtning der. Fra 1881 havde denne Skole i Virkeligheden ophørt at være en ſelvſtændig Skole. Der blev forſt ſluttet en Kontrakt i 1881, hvorved den blev en Filial af en anden Skole, og dernæſt i 1885 en ny Kontrakt, hvorved den ligefrem blev en Forberedelsesskole dertil. Det kunde heller ikke være anderledes. Den paagældende Mand var en overordentlig brav og hæderlig Mand; men Larene ere gaaede fra ham; han er nu en Mand paa nogle og halvfjerds, og de Kundſtaber, han havde ſaaet for 50 Aar ſiden, ere ikke mere tilſtrækkelige til at holde en ſelvſtændig Skole oppe, og det var hans Skole heller ikke. Jeg mener derfor, at der paa den Motivering umulig kan gives nogen Underſtøttelse til ham. Men da Manden jo er en overordentlig brav gammel forhenværende Skibsfører, ſom er omtalt overmaade godt, vilde det være mig meget kært, om jeg ved Bejlighed, f. Eks. til næſte Aar kunde ſtaffe ham en mindre Underſtøttelse; men efter Loven af 30te Marts 1892, den Lov, efter hvilken han nu ſøger Underſtøttelse, anſer jeg det for umuligt at ſtaffe ham en ſaadan.

Bønſøfte: Det er det Vædringsforſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), ſom intereſſerer mig lidt. Jeg erkender, at denne Mand ingen Ret har efter Loven af 1892, men der kan dog være Tale om at tage en Mand af hans Stilling i Betragtning. Den ſidſte Udtaleſe af den ærede Marineminifter glædede mig, idet den giver mig Haab om, at der om end ikke i Aar — ſånt det maatte ogſaa paa en eller anden Maade kan naas i Aar — ſaa til næſte Aar kunde ydes denne Mand en Underſtøttelse eller en lille Godtgørelſe for det Tab, han har lidt, ved Anſtaffelse af Materiel til ſin Skole. Vi maa jo huſte paa, at denne Mand i Virkeligheden var Navigationslærer. Han har forſt gennemgaaet den praktiſte Sømands Liv fuldt ud ſom Skibsfører i flere Aar. Derefter har han gennem-

gaaet den teoretiske Del paa Navigationsſkole, og der forlyder ingen Klager over, at den efter den Tids Skik og Brug var for daarlig. Saa oprettede han denne Skole. Ganſke viſt har den ikke været ſtor, men det viſer ſig dog af de Anbefalinger, jeg har ſet om denne Mand's Virksomhed, at den har været afholdt og yndet derovre. Tiderne førte efterhaanden med ſig, at Skolen ikke kunde beſtaa, og til ſidſt blev det ſaa nøget det den at høre med til de anerkendte Skoler. Den højtærede Miniſter har viſtno Ret i ſin Betragtning; men jeg beder for denne Mand, at der paa en anden Maade maa blive taget Henſyn til ham, ſaa at der kan blive tilſtaaet ham en Underſtøttelse. Han er nu en gammel Mand, 74 Aar; Familie ved jeg ikke, om han har; men i alt Fald er han ude af Stand til at ernære ſig ſelv, og man har derfor maattet tilſtaa ham en Alderdomsunderſtøttelse, og det vilde være Synd ikke at hjælpe den Mand, ſom har øvet en ſaadan Virksomhed, der den Gang blev anerkendt for at være en god Virksomhed. Jeg vil anbefale Tanken om i Fremtiden at komme ham til Hjælp; men jeg vil dog anmode det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) om paa dette Tidspunkt at tage ſin Indſtilling tilbage i det Haab, at der i Fremtiden ad anden Vej vil kunne blive gjort noget for denne Mand.

Bluhme: Jeg vil gerne bringe den højtærede Miniſter en Tak for de Ord, han ſagde; de viſe, at han i alt Fald med Bevilje tænker paa Manden og har Haab om, at han paa anden Maade kan blive hjulpen. Jeg vil tillade mig over for den højtærede Miniſter at ſige, at jeg aldeles ikke har beklæmpet hans Stilling til Sagen, idet jeg udtrykkelig fremhævede, at hans Stilling var, at naar han var tvivlraadig, vilde han forſt ſe, hvilken Stilling Finansudvalget indtog. Det kan jeg ogſaa godt forſtaa. Men det er over for Finansudvalget, at jeg ſom Medlem af dette Ting beklager mig. Dets Afgørelſe her falder i øvrigt meget ſammen med andre af dets Afgørelſer, ſom jeg ogſaa finder uheldige. Navnlig ſtal jeg til den ærede Ordfører for Finansudvalget (Buſt) ſige, at naar han ſvarede mig, at det, ſom det gjaldt om, et af de Henſyn, man i Udvalget tog, var at følge Traditionen, ſaa vil jeg ſige til den ærede Ordfører, at det er en meget uheldig Fremgangsmaade. Naar det er en daarlig Tradition, maa man virkelig hellere bryde den. Jeg fremhævede ſom Ekſempel, at da jeg for to Aar ſiden ſtillede Vædringsforſlag netop med